

ЧУДНИТЪ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО ВЪ СЕВЕР- НИТЪ СТРАНИ

КАКЪ МЕШКО НАПРАВИ ЛОДКА. НА ТВЪРДА ЗЕМЯ. ПОМОЩЬТА ПРИСТИГА. НЕОЧАКВАНА КАТАСТРОФА.

Въ това време аеропланътъ съ тримата авиатори, които бѣха тръгнали по следитѣ на Мешко, пристигна въ ескимоското село, дето нашиятъ герой прекара цѣлата зимна нощъ. Добритѣ ескимоси веднага побързаха да опжтятъ Мешковитѣ приятели и еропланътъ имъ отново полетѣ къмъ безлюдния северъ.

А нашъ Мешко вече губѣше всѣкаква надежда, да може да се спаси отъ плуващия леденъ островъ. Той знаеше много добре, че всѣка минута виси надъ самата смъртъ, стига да излѣзе нѣкоя буря, която може да отвлѣче по срѣдъ океана и него и ледения му островъ, и да го разбие на хиляди парчета. Около Мешко бѣше само море, по което плуваха безброй ледени парчета, а надъ него се простираше мъгливото небе. Той не очакваше отъ никого помощъ и за това си блѣскаше непрестанно главата какъ да излѣзе на брѣга. Това не бѣше никакъ лесно. Брѣгътъ бѣше далече и до тамъ можеше да се стигне само съ нѣкоя лодка. А де лодка на това пусто ледено островче? Да направи лодка отъ дървениитѣ части на аероплана — тая мисль, разбира се, отдавна бѣше хрумнала на досѣтливия Мешко. Но какъ се кове лодка безъ гвоздеи, безъ тесла, безъ трионъ? . . .

Единъ день, като стоеше на края на леденото островче и гледаше какъ тюленитѣ весело плуваха Мешко изведнажъ се досѣти:

— Ама че съмъ билъ глупавъ! — извика той радостенъ.
— Каква по-хубава лодка искамъ азъ отъ тия тюлени?

И безъ да се бави, той взе пушката си, прицели се въ единъ едъръ тюленъ и гръмна. Голѣмото тѣло на тюлена се прострѣ надъ водата и скоро вълнитѣ го изтласкаха до самия край на Мешковия островъ.

— Съ тоя тюленъ и цѣлия океанъ мога да преплувамъ,
— зарадва се Мешко, — стига да имамъ лопати!

Съ голѣмъ трудъ успѣ той да си направи две лопати отъ крилото на аероплана. После взе продуктитѣ и пушката си,